

Omtrykt svar (21/4 93):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Saltvandsfiskerilovens bestemmelser gælder for fiskeri på dansk fiskeriterritorium samt fiskeri med dansk indregistreret fiskerfartøj uden for det nævnte område. Tilsvarende og i overensstemmelse hermed skal Fiskeriministeriets bekendtgørelse om mindstemål for fisk og krebsdyr i saltvand overholdes ved fiskeri på dansk fiskeriterritorium og ved fiskeri med dansk indregistreret fiskerfartøj uden for dette område.

De danske regler respekterer EF-reglerne på området, herunder

Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86 af 7. oktober 1986 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne og

Rådets forordning (EØF) nr. 1866/86 af 12. juni 1986 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund.

De efter saltvandsfiskeriloven udstedte bestemmelser om mindstemål kan, i den udstrækning de supplerer eller er mere restriktive end forskrifter i de tekniske bevaringsforanstaltninger, kun finde anvendelse på dansk erhvervsfiskeri samt alt sports- og fritidsfiskeri.

Er fisken fanget inden for EF-farvand, gælder EF's fælles markedsnormer, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 af 17. december 1992, ved import eller landing i EF-havn, så fremt fisken anvendes til menneskeføde.

Spm. nr. S 694

Til *socialministeren* (6/4 93) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at forhindre, at bl.a. HIV-positive kommer i klemme i forbindelse med ansøgning om sociale pensioner?«

Begrundelse

I loven om sociale pensioner fra 1984 er den afgørende faktor for tildeling af pension, om en sygdom påvirker en patient så meget, at det fører til lægeligt begrundet arbejdsophør.

Jeg er klar over, at kriterierne er blevet justeret siden lovens vedtagelse, men det er min opfattelse, at den psykiske belastning, som af eks-

perter anses for at være en sygdom i sig selv, ikke vægtes hverken ved administration af eller ved tolkning af loven.

Svar (16/4 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter § 14 i lov om social pension er det en betingelse for at tilkende helbredsbetingsbetaget førtidspension, at erhvervsevnen varigt er nedsat med mindst halvdelen på grund af fysisk eller psykisk invaliditet. Erhvervsevnebegrebet rummer både lægelige og sociale momenter, og der foretages derfor i hvert enkelt tilfælde en helt konkret vurdering af ansøgerens erhvervsevne.

Retten til førtidspension er uafhængig af, hvilken sygdom ansøgeren lider af. Det er således også uden betydning, om erhvervsevnen er nedsat på grund af fysisk eller psykisk invaliditet.

Det afgørende er, at sygdommen efter en konkret vurdering bevirker, at erhvervsevnen er nedsat i det omfang, der giver ret til pension. HIV-positive har således ret til førtidspension på lige fod med alle andre, hvis de opfylder lovens betingelser for at få tilkendt førtidspension.

Den Sociale Ankestyrelse udsendte den 15. august 1992 9 principielle afgørelser om tilkendelse af pension til ansøgere, der var HIV-positive eller havde AIDS, jf. SM (Sociale Meddelelser) nr. P-7-92. Disse afgørelser er blevet fulgt op af artikler i Nyt fra Ankestyrelsen nr. 3 og nr. 4 i 1992.

Den Sociale Ankestyrelse redegør nærmere i artiklerne for sin praksis på området og slår fast, at *den gennemgående regel* i bedømmelsen af disse sager er en konkret vurdering af, hvorledes de sygdomme, der knytter sig til AIDS/HIV-diagnoserne, påvirker erhvervsevnen.

En person, der som følge af en HIV-diagnose har pådraget sig komplikationer – det kan f.eks. være en psykisk lidelse – og af denne grund ikke er i stand til at arbejde, kan naturligvis også efter en konkret og lægelig bedømmelse af erhvervsevnen få tilkendt pension.

På baggrund af Den Sociale Ankestyrelses praksis mener jeg ikke, at HIV-positive kommer i klemme i forbindelse med ansøgning om og tilkendelse af førtidspension. Jeg mener derfor heller ikke, at der er grundlag for at tage initiativer i denne forbindelse.